

fører har villet gjøre gjeldende, at Hensynet til Omkostningerne formeentligt maatte antages i det Væsentlige at ville bortfalde, fordi det er paatænkt, at Regjeringen skulde vederlægge Formanden uafhængigt af Parternes Tilskud, saa er dette vel Noget; men derved taber den ommeldte Betragtning dog i alt Fald ingenlunde ganske sin Betydning. Og hvad den Deel af Forslaget angaaer, som gaaer ud paa, at den Samme skulde være Formand i begge Districters Afsløsnings-Commissioner, baade i den for Gaardmands- og i den for Huusmandshoveriet, da er det klart, at Arbeidet for en saadan Formand vilde blive overmaade besværligt, ja vel endog i mange Tilfælde kunde blive uoverkommeligt for ham. Idet jeg saaledes mener, at det er fuldkommen begrundet, at Districterne her ere mindre end de, der bestemmes med Hensyn til Afsløsningen af Gaardmandshoveriet, maa jeg fremdeles ansee det for rigtigst, at det forbliver ved Lovforslaget, forsaavidt dette indeholder, at der af hvert Sogneforstanderskab og Communalbestyrelse skulde udnævnes to Mænd; thi netop paa Grund af Districternes mindre Størrelse er der god Anledning til, at der her til Udvalg for Parterne udnævnes et dobbelt saa stort Antal Mænd, som med Hensyn til Gaardmandshoveriets Afsløsning bestemmes. Derimod troer jeg, at Formandens Valg, som af Minoriteten foreslaaet, passende kan indskrænkes til 3 Aar ad Gangen, hvilket ogsaa stemmer med hvad der i Sagen om Gaardmandshoveriets Afsløsning har fundet Thingets Bifald; og det Samme bør da vistnok ligeledes gjælde med Hensyn til „Voldgiftsmændene“ — som de af Parterne valgte Afsløsningsmænd i begge Lovforslagene noget uegentligt kaldes —, saa at Majoritetens Forslag om, at disses Valg kun skulde stee for 1 Aar, efter min Mening ikke kan billiges. Dersom man bliver staaende ved Lovforslagets Bestemmelse om, at de saakaldte Voldgiftsmænd skulde udvælges paa 3 Aar, falde formeentligt de af Udvalgets Fleertal under Nr. 9 og 10 stillede Endringsforslag bort.

Men der staaer endnu et Hovedpunkt tilbage, som ved denne Paragraph er mig særdeles magtpaaliggende, og som egentlig er det, for hvis Skyld jeg har begjært Ordet. Jeg vil

nemlig ret indstændig bede Thinget at tage under Overveelse, om det skulde være rigtigst, her at aabne Parterne Udgang til frit Valg, det vil sige til Valg, som ei ere bundne til Listen over de af Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne udnævnte Mænd, hvor med det atter staaer i nøie Forbindelse, om man skal forandre Lovforslaget saaledes, at enhver af Parterne, istedetfor at vælge eet Medlem af Afsløsningscommissionen, skulde vælge to. Forsaavidt Commissionerne herved vilde komme til at bestaae af et større Antal Medlemmer, vilde Omkostningerne i samme Forhold forøges, og dette Hensyn, som jeg nylig i en anden Anledning tillod mig at gjøre opmærksom paa, netop i denne Sag af stor Vigtighed. Det er vel anført som Noget, der skulde anbefale at fordobblé Antallet af de Medlemmer, Parterne havde at vælge, at derved Sagen mindre blev lagt i Formandens Haand; men seer man da ikke, at der i denne Henseende vil opnaaes Lidet eller Intet ved at Antallet af hine Medlemmer fordobbles? Er der Sandhed i, at man, naar hver af Parterne skulde vælge een Mand, maatte vente at faae af enhver af dem valgt et Medlem, som maaffee meer end ønskelig var tilbøielig til at see paa den Partis Interesse, der havde valgt ham, saa vil det Samme gjøre sig gjeldende ved Valget af de To. Jeg troer slet ikke, at derved vil vindes Noget; men der vil tværtimod tabes Meget, idet Afsløsningen bliver besværligere, og Forretningerne vidtløftiggjøres og udhales, ligesom da og et forholdsviis større Antal Medlemmer vil udfordres til Over-Afsløsningscommissionerne, hvorved ogsaa Udgangen til Appel gjøres vanskeligere. Men jeg antager i Grunden heller slet ikke, at man i og for sig lægger saamegen Vægt paa, at faae Tallet fordoblet; men man vil have Tallet fordoblet, for at faae Udgang til de frie Valg; og det lader sig forstaae, at, dersom man vil have, at den Eine skal vælges frit, saa maa der af hver Part i det Mindste vælges To. Det er nu netop dette, hvorpaa jeg vil tillade mig at henvende Thingets særdeles Opmærksomhed, om der dog ikke skulde være en Deel at betænke ved, saaledes at aabne Parterne Udgang til frit Valg. Jeg overseer ikke, at det er min-